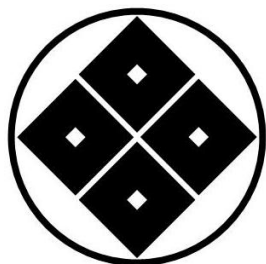

HAKKORYU JUJUTSU

mon (znak)
Hakko ryu

kaligrafie
Hakko ryu

Zlaté pravidlo HAKKO RYU JUJUTSU:
*„Předejít střetu znamená střet vyhrát.
Je lépe předcházet než léčit.“*

HAKKO RYU JUJUTSU, co je to?

Krátce z historie:

1.června 1941 Okuyama Yoshihara (nar.21.2.1901 v prefektuře Yamagata, zemřel 26.11.1987 v pref. Saitama) uspořádal HAKKORYU KAISO HOKUKUSAI (obřad veřejně oznamující duchům šintó narození nového bojového umění Hakkoryu). Od tohoto dne Okuyama vystupuje pod pseudonymem „Ryuhō“, což znamená „Páteř draka“. Hakkoryu zdědilo historii klasického bujutsu datovaného zpátky do 8. století v přímé linii Daitoryu rodiny Takeda.

Okuyama sensei studoval i jiná umění než je Daitoryu. Cvičil Hasegamakoryu iaijutsu (umění tasení meče), shurikenjutsu (vrhání různých zbraní), jojutsu (umění tyče), kusarigama (umění srpu a řetězu), Nitoryu kenjutsu (umění meče), sojutsu (umění oštěpu), kyujutsu (umění lukostřelby). Též praktikoval tradiční orientální medicínu, od učitele Ryuzana Hirayamy se naučil terapii keiraku (oběhová medicína využívající meridiány těla), shiatsu (léčba tlakem prstů), amma (masáže) a diety. V této době studoval Okuyama pod vedením "velkých mistrů" východního lékařství a působil jeden čas také jako kněz v budhisticko-šintoistické sektě Haguro v shugendo.

shodai soke Ryuhō Okuyama

V roce 1936 byl Okuyamovi udělen instruktorský certifikát v Daitoryu a pod vedením Takedy shihana se začal učit okuden (tajné techniky). Vypomáhal Takedovi, který byl v té době již dost starý s chodem jeho aiki asociace. V roce 1938 Okuyama ukončil své studium u Takedy a vydal svůj první text o bojovém umění „DAITORYU GOSHIN JUTSU“ (sebeobraný systém Daito). V roce 1939 založil „DAI NIHON SHIDOKAI“ (Velká japonská cesta asociace samurajů) a stal se veřejným instruktorem toho, co nazýval „DAITORYU HIDEN SHIDO“ (Tajná samurajská cesta Daitoryu). Otevřel své první dojo v Asahikawa a nazval jej „NIPPON SHIDOKAI RYUBUKAN“. Ze shora uvedených znalostí bojových umění, lékařství a náboženství (životního postoje) se vyvinulo bojové umění, které bylo "účelné, praktické" a "lidumilné" - jeho vlastní odlišný systém, který nazývá HAKKORYU JUJUTSU („škola osmi světél“ - název vychází z filozofického pohledu na barevné spektrum, které se dělí do osmi různých barev. Osmou světelnou barvou je ultrafialová, která je pro oko neviditelná, ale má mimořádnou sílu jako techniky Hakkoryu, což v podstatě charakterizuje základní principy Hakkoryu. Žáci zůstávají klidní a nenápadní, v pozadí situace. Využívají svých schopností až jako poslední instance při sebeobraně, obraně svých blízkých či všech potřebných. Číslo 8 symbolizuje současně nekonečnost v tradičním japonském myšlení). Okuyamova metoda učení se zakládá spíše na individuálním přístupu k žákům, než učení ve velkých skupinách.

SYSTÉM HAKKO RYU

Základní vzdělání Hakkoryu se zakládá na cvičení kata a sestává ze čtyř dílů: shodan, nidan, sandan a yondan. Každá kata obsahuje mnoho waza (technik), které musejí být správně pochopeny, pokud chceme ovládat základní techniky. Do těchto waza jsou zahrnuty "gen suko" (principy), to znamená znalost získaná ovládnutím technik. Pořadí kata je sestaveno podle logických vazeb, to znamená, že waza následují jedna po druhé. Tyto vzájemné souvislosti se rozvíjejí do podoby souvislého celku.

Když žák jujutsuka tyto principy zcela pochopí, může vytvářet své vlastní variace. Používáním kombinací podle vlastních interpretací je schopen dojít k nekonečnému počtu variací. to mu umožňuje vyvíjet pohyby, které jsou typické pro jeho osobnost.

Pro vystudování tréninků dan používá Hakkoryu ještě stále systém menkyo (diplom). Tento systém patřil v minulosti k tradičním bujutsu ryu.

Tímto postupně dochází ke zjemnění (zušlechtění) a k zosobnění žakových technik. Shodan až yondan tréninky jsou pomalým a zmírňujícím procesem, který dělá z těla a jeho sil břitvu. "Higi" a "okuden" u tréninků pro pokročilé jsou zosilňujícím a zušlechťujícím procesem, který dává břitvě ostrou hranu a mystickou eleganci této nejvíce oceňované zbraně. Pokud žák toto období tréninků absolvuje celé, obdrží "maki mono" (osvědčení) pro trénink shihanů. Je to diplom honbu o tréninku shihana a "menkyo" (osvědčení učitele). Nakonec obdrží fialový pás (obi), který v Japonsku symbolizuje barvu císaře a cti.

Kromě tréninku shihanů může být jujutsuka také pozván k absolvování dalšího tréninku pro ještě pokročilejší. Tím je vzdělávání v "kaiden shihan" (docent nejhlubších mystérií třech velkých pilířů). Tyto tréninky vyžadují neustálý pobyt v Honbu dojo.

Většina lekcí Hakkoryu je prováděna individuálně nebo v menších skupinách, protože to učitel umožňuje ihned komentovat a zlepšovat techniku žáka. Tímto způsobem se může každý rychle přiučit a může dojít k pochopení jednotlivých složek technik. to je charakteristika tradičního vztahu mistra a žáka v systémech bujutsu (tak jako u Hakkoryu). Zaručuje to vysokou kvalitu vzdělání žáka, ale omezuje to také počet žáků tak, aby učitel mohl vyučovat se vším komfortem.

Mistr Okuyama poznal, že pokud je člověk napjatý, je velmi snadné s ním manipulovat. Avšak v relaxovaném stavu je daleko těžší porušit rovnováhu. Myšlenka Hakkoryu spočívá v tom, že necháš protivníka zaútočit prvního, abys potom využil jeho agresivitu.

Síla svalů se v Hakkoryu nevyžaduje, protože se tyto techniky zakládají hlavně na pochopení lidské anatomie a psychologie. Žák je vždy povzbuzován k tomu, aby se uvolnil jak duševně tak i tělesně, tak aby jeho "hara" - centrum přitažlivosti bylo posazeno na správné místo a aby se tělesná váha mohla snadno soustředit na různé body po dobu provádění dané techniky. Kdyby žák používal pouze sílu, nebylo by tělesné centrum správně spojeno a nevědomky by jeho úsilí bylo méně efektivní. Jakmile žák toto jednou pochopí a nevědomky to vykonává, začne být jeho rychlý pokrok zřetelný. Další důvod proč se žák Hakkoryu musí naučit uvolnit je ten, že tréninky jsou někdy velmi bolestivé, protože se všechno soustředí na nervy a nejcitlivější body těla. Uvolnění duše a těla tuto bolest značně zmírňuje. Ve výjimečných případech, kdy intenzivní bolest přetrvává i po celkovém uvolnění, se žák učí odmyslit místo

bolesti (smazat) z vědomí a soustředit se na něco jiného. Toto rozdělení myšlenek od psychického nepohodlí (nazývané shinki-duše-energie) se již po staletí vyučuje v Japonsku mistry bujutsu.

Druhá polovina tréninku Hakkoryu se zabývá vnitřním fungováním těla a péčí o tělo. Tato část tréninku je částí shiatsu - KOHO IGAKU SHIATSU - léčící techniky „tlak královského prstu“. Tento systém byl zformulován Okuyamou, v době, kdy byl ještě studentem medicíny a studoval mnoho umění, které později ovládl.

KOHO IGAKU SHIATSU se používá nejen na zmírnění bolestí, ale také jako holistická metoda péče o tělo, s kumulativními efekty a výhodami. Je zajímavé, že mnohé z tlakových míst, které se používají ke kontrole útočnicka během sebeobrany a které jsou velmi citlivé, jsou stejnými tlakovými body, které se stimulují během shiatsu a působí jen velmi malou bolest. To potvrzuje pravidlo, že pokud je člověk rozzlobený, má zatnuté svaly, které jsou potom silně bolestivé v průběhu atemi. Naopak během shiatsu člověk musí relaxovat, aby mohl přijmout hojivou sílu a tím zažil léčivé účinky.

Tři hlavní znaky HAKKORYU jsou:

1 - neprovokovat (žádná výzva)

2 - neodporovat (žádný odpor)

3 - nepůsobit žádná tělesná zranění (žádné zranění)

První pravidlo – neprovokovat (žádná výzva)

Mnoho situací, které vyústí v nutnost se bránit, vzniká jako výsledek střetu dvou názorů, slov, ega i činů dvou lidí. V místech jako je bar nebo noční klub, kde je větší množství lidí opilých, jsou výzvy časté. Výzva se zviditelní pouze tehdy, pokud se jeden člověk pokusí překonat toho druhého silou hlasu, fyzickým ohrožením nebo činem. Pokud se napadený vědomě nebude chtít zapojit do boje, bude útočník frustrován a, jak doufáme, i znechucen nedostatkem odpovědi od člověka, kterého se snažil vyprovokovat. A právě v této situaci se útočník setká s principem „žádná výzva“. V duchu může být šťastný, že vyhrál bitvu slov a náznaků. Naproti tomu student Hakkoryu se vyhne fyzické konfrontaci, zůstane klidný a rozvážný, v pozadí. Nesnaží se ani povzbudit nebo jinak aktivně odbýt útočníka.

Tento postup může být natolik frustrující a zahanbující pro útočníka, že mnoha případech bude dostačovat k uklidnění situace. Tím, že student Hakkoryu nevyzve agresora, praktikuje první princip a, jak doufáme, zabrání i dalším akcím. Měl by si uvědomit, že jeho vlastní činy ukazují daleko větší sebekontrolu, než když při první urážce zaútočí. Doufá se, že je nyní moudřejší, silnější a sebejistější než předtím.

Princip „žádná výzva“ je velmi složitý k pochopení, naučení a zvládnutí, ale jak se ukazuje v psychologických studiích, je extrémně účinný na agresora. Tento princip můžete nazývat: „zabít ho dobrem“.

Druhé pravidlo – neodporovat (žádný odpor)

Pokud první princip nefunguje na útočníka a on se rozhodne přejít k fyzickým útokům, aby dosáhl svého, pak se uplatní princip žádný odpor.

Když se agresor pohne, student Hakkoryu by se měl instinktivně uvolnit. Tato instinktivní relaxace se ale zvládne jen po opakovaných trénincích waza - technik Hakkoryu, kde se dává důraz na uklidnění a relaxaci těla postupně pokaždé, kdy se tato technika trénuje. Když agresor zaútočí, student by neměl zkoušet se silou postavit útoku. Pokud například útok zahrnuje úchop za rukáv jednou rukou a snaha udeřit člověka druhou rukou, pak ten co se brání by se neměl snažit odtáhnout na druhou stranu. Měl by se instinktivně pohybovat ve směru úchopu a simultánně neutralizovat útok s použitím atemi nebo taisabaki. Tento pohyb ve směru síly útočnicka - v tomto případě ve směru úchopu a tahu za rukáv zneutralizuje příchozí útok. To souhlasí s principem žádná výzva tím, že fyzicky zmrazíš jeho pohyby. Pokud by se napadený bránil vlastní silou, začala by bitka a jeden nebo oba by se zranili. Potom by vyhrál schopnější muž.

Tento princip by mohl být také ilustrován jako závod dvou týmů v tahání za provaz, kdy nakonec silnější tým vyhraje. Co by se stalo, kdyby oba týmy tahaly na opačné strany a tým A by přestal tahat, a změnil směr k týmu B? Tým B by byl bezpochyby překvapen. Členové týmu by spadli na zem, byli dezorganizováni a tým by umožnil týmu A znovu změnit směr a přetáhnout tým B přes střed.

Žádný odpor je užít jiným způsobem. Pokud se vás člověk snaží strčit a vy napnete tělo, snažte se mu odporovat, velice snadno vámi pohne a budete zmítáni jeho silou, ale pokud úplně uvolníte, jeho snahy vámi pohnout do jakéhokoli směru budou zbytečné, vy budete schopni se vyhnout jeho snahám vás

přemístit. Kdokoli se snažil zvednout člověka, který je v bezvědomí, nebo který spí, ví že je to nadlidský úkol. Protože když je tělo relaxované a těžiště je přirozeně nízko, je zvednutí téměř nemožné. Ale pokud je tělo napjaté a ztuhlé, je celkem snadné ho zvednout, nebo s ním pohybovat.

Třetí pravidlo - nezpůsobit žádná tělesná zranění (žádné zranění)

Toto třetí pravidlo odděluje Hakkoryu od ostatních umění a umísťuje Hakkoryu do kategorie moderního budo s aplikací jutsu. Filozofie soke Okuyamy zahrnuje myšlenku, že skoro každý, trénovaný nebo netrénovaný, může ublížit, pokud chce. Je tedy nutné více trénovat, abychom ještě více ublížili? Těžkým aspektem sebeobrany je schopnost efektivní kontroly útočníka bez jeho permanentního poškození zraněním. Z tohoto důvodu je Hakkoryu jujutsu považováno za humánní a rafinovanou metodu sebeobrany, koncipovanou ke znechucení útočníků nebo chycení a kontrole útočníků.

Neexistují zde techniky ke zlomení kostí, vyražení zubů, rozsekání nepřátel na kousky, nebo jiných zranění. Je zřejmé, že použité techniky jsou ve většině případů jsou velmi bolestivé, v závislosti na množství síly použité útočníkem. Tato bolest je většinou chvilková a trvá od několika chviliek až po několik hodin. Účelem je zahanbit útočníka, ne ho permanentně poškodit, technikami tvrdší sebeobrany. Může se dokonce poučit a příště si rozmyslet než někoho napadne.

Hakkoryu trénuje člověka k nezranění útočníka. Naopak učí ho, jak útočníka kontrolovat a změnit jeho násilné chování. V orientu je to považováno za známku vybranosti, když jste schopní někoho kontrolovat jemně, rychle, a v mnoha případech tak nenápadně, že to ostatní ani nezaznamenají. Středovýchodní filozofie useknutí útočné ruky se neuplatňuje v Hakkoryu. Raději bychom útočníka jemně odradili z dalšího útoku. Proto je Hakkoryu unikátní v moderních systémech sebeobrany.

Na rozdíl od nejpoblárnějších systémů sebeobrany se Hakkoryu nespojuje se sportovními aktivitami jakéhokoliv druhu. Sporty staví jednoho protivníka nebo skupinu protivníků proti druhému (druhé) za účelem rozhodnutí, kdo je nejsilnější nebo kdo má nejlepší techniku, kdo dosáhne nejvíc bodů, kdo je nejrychlejší nebo nejsilnější, a vítěze odmění. Cílem Hakkoryu není rozhodnout jaké jsou relativní přínosy jednotlivců, ale spíše znalost, schopnost a pochopení lidstva samotného. Sport nemá v Hakkoryu jujutsu žádné místo.

s využitím zahraničních pramenů zpracoval:

RNDr. Zdeněk Minařík
3. DAN HAKKORYU JUJUTSU